

ונוטלת בכנפיה את האבות
להתעטר למעלה, הכל נקרא
שבת. וכשהאבות מתעטרים
למעלה בתוך הנקדה העליונה,
נקרא שבת. וכשנקדה תחתונה
מתעטרת באבות, נקרא שבת.

כשהנקדה התחתונה הזו עולה,
ונראית ומתקשטת, (אותה נקדה
תחתונה פאשר עולה להתעטר באבות) אז כל
השמחה נמצאת למעלה ולמטה,
וכל העולמות בשמחה. ובלילה
הזה הנקדה הזו אורה מתפשט,
ופורש כנפיו על העולם, וכל
השליטים האחרים מעברים,
ונמצאת שמירה על העולם.

ואז נוספת רוח נשמה בישראל
לכל אחד ואחד, ובאותה נשמה
יתרה שוכחים כל העצב והחמה,
וכלום לא נמצא פרט לשמחה
למעלה ולמטה. אותה רוח
שירדת ונוספת בכני העולם,
כשירדת, רוחצת בפשמים של
גן עדן, ויורדת ושוה על העם
הקדוש. אשריהם פשהרוח הזו
מתעוררת.

באותה שעה שאותה רוח יורדת,
יורדים עמה לתוך גן העדן ששים
מרכבות מעטרות לששה צדדים.
וכשמגיעים לגן עדן, אזי כל אותן
הרוחות והנשמות שבגן עדן, כלן
מתעוררות לאותה (מתעטרות באותה)
רוח. הפרוזים קוראים ואומרים:
אשריכם ישראל, העם הקדוש,
שרצון רבונכם מתעורר אליכם.
סוד הסודות לידועי החכמה.

אשריהם פשהרוח זו מתעוררת.
הרוח הזו היא התפשטות הנקדה
הזו, ויוצאת ממנה ומתפשטת
בעולם, ואותה היא סוד השבת
ששרוי למטה, ועל כף כתוב בו
שמירה, (שמות לא) ושמרו בני
ישראל את השבת, והרי פרשה,

אוקמוה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה ההוא רוחא דשרי על

בגדפהא לאבהן, לאתעטרא לעילא אקרי
כלא שבת. וכד אבהן מתעטרן לעילא, בגו
נקודה עלאה, אקרי שבת. נקודה תתאה כד
מתעטרא באבהן אקרי שבת.

האי נקודה תתאה כד סלקא ואתחזית,
ואתקשיטת. (כ"א האי נקודה תתאה כד סלקא

לאתעטרא באבהן) כדין כל חדוה אשתכח לעילא
ותתא, ועלמין פלהו בחדוה. ובהאי ליליא,
האי נקודה אתפשט נהוראה, ופריש גרפוי
על עלמא, וכל שלטונין אחרנין מתעברן,
ונטירו אשתכח על עלמא.

וכדין אתוסף רוח נשמתא בישראל, על כל
חד וחד, ובההיא נשמתא יתירא, נשיין
כל עצבא וחימתא, ולא אשתכח בר חדוה,
לעילא ותתא. ההוא רוחא דנחית ואתוסף
בכני עלמא, כד נחית, אתסחי בבוסמין דגנתא
דעדן, ונחית ושרא על עמא קדישא, זפאין
אינון, כד האי רוחא אתער.

בההיא שעתא דההוא רוחא נחית נחיתין עמה
לגו גנתא דעדן, שתין רתיכין,
מתעטרין לשית סטרין. וכד מטי לגנתא
דעדן, כדין כל אינון רוחין ונשמתין דגנתא
דעדן, פלהו מתערי לההוא (נ"א מתעטרי בההוא)
רוחא. פרוזי קרי ואמר, זפאין אתון ישראל,
עמא קדישא, דרעוהא דמאריכון אתער (דף ר"ד
ע"ב) לגבביכון.

רזא דרזין לידעי חכמתא, זפאין אינון כד האי
רוחא אתער. האי רוחא איהו
אתפשטותא דהאי נקודה, ונפקא מינה,
ואתפשטא בעלמא, וההוא הוי רזא דשבת,
דשרא לתתא, ועל דא כתיב ביה שמירה, (שמות
לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והא
אוקמוה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה ההוא רוחא דשרי על

כָּלֵא, וְאַצְטְרִיף לְנִטְרָא לִיה, הוֹאִיל וְקִימָא
עַמִּיה דְּבַר נָשׁ, וְעַל דָּא כְּתִיב, ^(ישעיה נז) כָּל שׁוֹמֵר
שַׁבַּת מִחֻלּוֹ.

בְּהַאי רְזָא אֵית רְזָא אַחְרָא. הַאי רוּחָא, אַתְהֵי
בְּהַאי יוּמָא, מִהֲנֵאוּתָן דִּישְׂרָאֵל,
וּמַעֲנוּגָא דְלַהוּן, וּבְגִין דָּא, פְּעִי לְמִיּהֵב לִיה
עֲנוּגָא, בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתָּיָא, תְּלַת זְמַנִּין, בְּתַלְתָּ
סְעוּדָתִין, דְּתַלְתָּ דְרָגִי מְהִימְנוּתָא, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ. וְהַאי נְטִיל חֻדְוָה וְעֲנוּגָא, בְּאִינוּן
סְעוּדָתֵי דִישְׂרָאֵל. זַכָּאָה חוּלְקִיה, מָאן דְּאֵהֵי
לִיה, וּמַעֲנַג לִיה, בְּהַאי יוּמָא.

הַאי רוּחָא, אַתְהֵי כָּל שִׁיתָא יוּמִין, מְרוּחָא
עֲלָאָה דְעַתִּיקָא דְכָל עַתִּיקִין. וּבְיוּמָא
דְשַׁבְּתָא, כִּיּוֹן דְנַחֲתִית, וְאַתְסַחֵי בְּגַנְתָּא דְעַדָּן
בְּלִילְיָא, אַתְעַנַּג מַעֲנוּגָא דְגוּפָא, בְּסְעוּדָתֵי
דְמְהִימְנוּתָא, וְאַתְעַטֵּר ^(כ"א וְאַתְעַנַּג) הַאי רוּחָא
מַעֲלָא וְתַתָּא, וְאַתְרוּי בְּכָל סְטְרִין, בְּעַטְרָא ^(כ"א)
^{בְּעֲנוּגָא} דְלַעֲלִילָא וְתַתָּא.

וְהוֹאִיר וְקִימָא עַמִּיה דְּבַר נָשׁ, אַצְטְרִיף לִיה
לְנִטְרָא לִיה. וְעַל דָּא כְּתִיב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. שַׁבַּת, דָּא הוּא הַהִיא
נְקוּדָה תַּתָּאָה. אֶת הַשַּׁבָּת, דָּא הוּא הַהִיא רוּחָא,
אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְהַהִיא נְקוּדָה. הַהוּא
אַתְפְּשֻׁטוּתָא, כַּד אַתּוּסַף קְדוּשָׁן וּבְרַכְפָּאן
מְלַעֲלֵילָא, עַל הַהִיא נְקוּדָה, אַתְנַהִיר כָּלֵא,
וְאַתְעַבִּיד רוּחָא נְהִירָא בְּכָל סְטְרִין, אַתְפְּלַג
לְעִילָא וְנַהִיר. וְאַתְפְּלַג לְתַתָּא וְנַהִיר. וְדָא הוּא
דְכְתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חוּלְקִי אַחְסָנָא אֵית
לָן בְּחָדָא.

חוּלְקָא דְלַעֲלִילָא, אַתְעַטֵּר בְּהַאי יוּמָא, מַעֲנוּגָא
עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְאַתְהֵי מְזִיּוּא עֲלָאָה
דְעַתִּיקָא דְכָל עַתִּיקִין. חוּלְקָא תַּתָּאָה, אַתְעַטֵּר
בְּהַאי יוּמָא, מַעֲנוּגָא דְלַתַּתָּא, דְאַתְהֵי בְּהֵי

לא כתוב שבת, אלא את השבת,
לרבות אותה רוח ששורה על
הכל, וצריך לשמר אותה הואיל
ועומדת עם האדם. ועל זה כתוב,
^(ישעיה נז) כל שמר שבת מחללו.

בסוד הזה יש סוד אחר. הרוח
הזו נהנית ביום הזה מהנאתם של
ישראל ומהענש שלהם, ומשום
כך צריך לתת לה ענג במאכל
ובמשתה שלש פעמים בשלש
סעודות של שלש דרגות
האמונה, כמו שבארנו, וזו
נוטלת שמחה וענג באותן
סעודות של ישראל. אשרי חלקו
מי שמהנה אותה ומענג אותה
ביום הזה.

הרוח הזו נהנית כל ששת הימים
מהרוח העליונה של עתיק כל
העתיקים, וכיון שיוֹרֶדֶת ביום
השבת ורוחצת בגן עדן בלילה,
מתענגת מענג הגוף בסעודות של
האמונה, ומתעטרת ^(ומתענגת)
הרוח הזו ממעלה וממטה, ונרנית
בכל הצדדים בעטרה ^(בענג)
שלמעלה ומטה.

והואיר ועומד עם האדם, צריך
לו לשמר אותו, ועל זה כתוב
ושמרו בני ישראל את השבת. את
השבת - שבת זו היא נקודה
תחתונה. את השבת - זוהי אותה
רוח, התפשטותה של אותה
נקודה. אותה ההתפשטות,
כשנוספות קדשות וברכות
מלמעלה על אותה נקודה, הכל
נאור, ונעשית רוח מאירה בכל
הצדדים, מתחלק למעלה ומאיר,
ונחלק למטה ומאיר. וזהו שכתוב
ביני וביני בני ישראל, חלק ירשה
יש לנו כאחד.

החלק שלמעלה מתעטר ביום
הזה מהענג העליון הקדוש,
ונהנה מהזיו העליון של עתיק כל
העתיקים. החלק התחתון
מתעטר ביום הזה מהענג

סְעוּדָתִי. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְעַנְגָּא לִיה, בְּמִיכְלָא
 וּבְמִשְׁתֵּיא בְּלְבוּשֵׁי יֶקֶר, וּבְחֻדוֹה דְכָלְא.
 וְכַד מִתְעַטְרָא הָאִי חוּלְקָא לְתַתָּא, וְאַתְנַטִּיר
 כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ, סְלָקָא לְעֵילָא,
 וְאַתְחַבְרָא בְּהֵוּא חוּלְקָא אַחְרָא. וְהָאִי נְקוּדָה
 נְטִיל כְּלָא מְעִילָא וְתַתָּא, וְאַתְפְּלִילָא מְכַל
 סְטְרִין. וּבְגִין דְּמִתְעַטְרָא בְּשַׁבַּת, מְעִילָא
 וּמִתַּתָּא, כָּל שְׂאָר יוֹמִין יְהִיב חֵילָא לְכָלְא,
 וְאַתְיִיחִיב לִיה שׁוּלְטָנוּ מְעִילָא וּמִתַּתָּא. וּבְרִזִין
 דְּסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלָכָא, אֲשַׁתְּכַח רִזָּא דָּא,
 וְאוּקְמוּהָ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, וְזַפָּאָה חוּלְקִיהוּן
 דְיִשְׂרָאֵל.

כְּתִיב וַיִּנְפֹשׁ, וְאוּקְמוּהָ וְוִי נֶפֶשׁ דְּאַבְדַּת
 וְשִׁפִּיר אִיהוּ. אָבַל אִי הָכִי וְוִי גּוֹפָא
 אֲצַטְרִיךְ לְמִימַר, דְּמַגִּיחַ אַבְדַּת נֶפֶשׁ. אָבַל רִזָּא
 דְּמַלְהָ, כְּבַר נָשׁ אִית נֶפֶשׁ, דְּנִטְלָא וּמְשִׁיךְ
 לְגַבִּיחַ לְהָאִי רוּחָא מְעַרְב שַׁבַּת. וְהֵהוּא רוּחָא
 שְׂרִיא כְּגוּוּהָ דְהֵיִיא נֶפֶשׁ, וְדִיִּירָא בְּהָ כָּל יוֹמָא
 דְשַׁבְתָּא. וּכְדִין, הֵהוּא נֶפֶשׁ, יְתִירָה כְּרַבּוּיָא
 וְתוֹעַלְתָּא יְתִיר מַמָּה דְהֵוָה.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, כָּל נֶפְשָׁאן דְיִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִין
 בְּיוֹמָא דְשַׁבְתָּא, וְעַטְרָא דְלַהוּן, דְשְׂרִיא
 הָאִי רוּחָא כְּגוּוּיִיחֵוּ. כִּיּוֹן דְנִפְק שַׁבְתָּא, וְהֵהוּא
 רוּחָא סְלָקָא לְעֵילָא, כְּדִין וְוִי לְנֶפֶשׁ, דְאַבְדַּת
 מַה דְאַבְדַּת. אַבְדַּת הֵהוּא עַטְרָא עֲלָאָה,
 וְהֵהוּא חֵילָא קַדִּישָׁא דְהֵוָה בְּהָ, וְדָא הוּא
 וַיִּנְפֹשׁ, וְוִי נֶפֶשׁ, דְאַבְדַּת מַה דְאַבְדַּת.

עוֹנָתָן דְחַפְיָמִין, דִּידְעֵי רִזִין עֲלָאִין, מְלִילָא
 דְשַׁבְתָּא לְלִילָא דְשַׁבְתָּא, וְאוּקְמוּהָ.
 אָבַל מְלָה דָּא שְׂאִילָנָא לְבוֹצִינָא קַדִּישָׁא, דְהָא
 חֲזִינָן דְהָאִי כְתָרָא תַתָּאָה, נְקֻטָּא מַה דְנִקְטָא
 בִּימָמָא, וּבְלִילָא יְהִיב מְזוּנָא לְכָל חֵילִיחַ,
 כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, דְכְּתִיב, (משלי לא) וַתִּקַּם בַּעֲדוֹ

שְׁלֵמָטָה שְׁנֵהֲנָה בְּסַעוּדוֹת הַלְלוּ,
 וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְעַנְגוּ בְּמַאֲכָל
 וּבְמִשְׁתֵּי, בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד
 וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל.
 וּבְשִׁמְחַת עַטְר הַחֶלֶק הַזֶּה לְמִטָּה
 וְנִשְׁמַר כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ, עוֹלָה
 לְמַעְלָה, וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתוֹ חֶלֶק
 אַחֵר. וְהַנְקֻדָּה הַזֹּאת נוֹטֶלֶת הַכֹּל
 מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה, וְנִכְלָלֶת מְכַל
 הַצְּדִידִים. וּמִשׁוּם שְׁמִתְעַטְרַת
 בְּשַׁבַּת מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה, כָּל שְׂאָר
 הַיָּמִים נוֹתְנִים כַּח לְכָל, וְנוֹתְנִים
 לָהּ שְׁלִטוֹן מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה.
 וּבְסוּדוֹת סַפְרוּ שֶׁל שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ
 נִמְצָא הַסוּד הַזֶּה, וּבְאֵר אוֹתוֹ
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

כְּתוּב וַיִּנְפֹשׁ, וּפְרִשׁוּהָ - וְיִ נֶפֶשׁ
 שְׂאֵבְדָה, וַיִּפֶּה הוּא. אָבַל אִם כָּף,
 וְיִ לְגוּף הִיָּה צְרִיךְ לוֹמַר, שְׁמַמְנוּ
 אַבְדָּה נֶפֶשׁ! אָבַל סוּד הַדְּבָר -
 בְּאֵדָם יֵשׁ נֶפֶשׁ שְׁנוּטֶלֶת וּמוֹשְׁכַת
 אֵלֶיךָ אֶת הַרוּחַ הַזֶּה מְעַרְב שַׁבַּת,
 וְאוֹתָהּ הַרוּחַ שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ אוֹתָהּ
 הַנֶּפֶשׁ וְדָרָה בְּהָ כָּל יוֹם הַשַּׁבַּת,
 וְאִז אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה הִיא כְּרַבּוּיָא
 וְתוֹעַלְתָּ יוֹתֵר מִמָּה שְׁהִיָּתָה.

וְעַל זֶה שְׁנִינָנוּ, כָּל נֶפְשוֹת יִשְׂרָאֵל
 מִתְעַטְרוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְהַעֲטִירָה
 שְׁלֵהֶם, שְׁשׁוּרָה הַרוּחַ הַזֶּה
 בְּתוֹכָם. כִּיּוֹן שְׂיוֹצֵאת שַׁבַּת
 וְאוֹתָהּ רוּחַ עוֹלָה לְמַעְלָה, אֲזִי וְיִ
 לְנֶפֶשׁ שְׂאֵבְדָה מַה שְׂאֵבְדָה.
 אַבְדָּה אוֹתָהּ עַטְרָה עֲלִינָה וְאוֹתוֹ
 כַּח קְדוּשָׁה שְׁהִיָּה בְּהָ. וְזֵהוּ וַיִּנְפֹשׁ,
 וְיִ נֶפֶשׁ, שְׂאֵבְדָה מַה שְׂאֵבְדָה.

עוֹנָת הַחַכְמִים שְׂיִודְעִים הַסוּדוֹת
 הַעֲלִיּוֹנִים, מְלִיל שַׁבַּת לְלִיל שַׁבַּת,
 וּפְרִשׁוּהָ. אָבַל סוּד זֶה שְׂאֵלְתִי אֶת
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁתִּירִי רְאִינוּ
 שְׁהַכְתֵּר הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה לּוֹקַח מַה
 שְׁלוֹקַח בְּיוֹם, וּבְלִילָה נוֹתֵן מְזוּן
 לְכָל צְבָאוֹ, כְּמוֹ שְׂבָאוֹהָ, שְׂכַתּוּב
 (משלי לא) וַתִּקַּם בַּעֲדוֹ לִילָה וְתַתֵּן

טָרַף לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
לוֹקַחַת בַּיּוֹם וְנוֹתְנַת בְּלִילָהּ.
וְעַכְשָׁיו אָמַר מֶרֶ, שֶׁהַזְּוִיג נִמְצָא
בְּלִילָהּ הַזֶּה?

אָמַר, וְדַאי שֶׁהַזְּוִיג נִמְצָא בְּלִילָהּ
הַזֶּה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבְּלִילָהּ
הַזֶּה מְפָרִישָׁה נְשָׁמוֹת לְכָל אוֹתָם
הַחֲכָמִים שִׂיּוּדְעִים אֶת סוּדוֹת
הַחֲכָמָה, וְהַחֲבוּר וְהַזְּוִיג לֹא
נִמְצָא בַּיּוֹם אַחֵר כְּכֹל הַשְּׂמִתָּה
בְּלֵי עֲרֻבֹבָיָהּ (אֵלֶּא בְּשִׁבְלֵי יוֹם) אַחֲרַת
כְּמוֹ זֶה. מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָן נְשָׁמוֹת
שְׂמֻחֶלֶקֶת, מְחַלְקֶת אוֹתָן
לְחֲכָמִים, לְצַדִּיקִים וְלַחֲסִידִים
כְּרֵאוּי. (וְעוֹד, בְּכָל) וּבְכָל לַיְלָה וְלַיְלָה
נִמְצָא זְוִיג וְדַאי. מִתִּי? בְּחֻצוֹת
הַלַּיְלָה. וְהָרִי בְּאֲרֹנוֹ. אָבֵל לֹא בְּכָל
הַצְּדָדִים כְּמוֹ בְּזוּיג הַזֶּה.

וּמִשּׁוּם כֵּן, הַחֲכָמִים שִׂיּוּדְעִים
הַסּוּדוֹת, צָרִיכִים לְסַדֵּר תְּשׁוּמֵשׁ
בְּלִילָהּ הַזֶּה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁכָּל יָמוֹת הַשַּׁבָּת יֵשׁ לָהֶם רוּחַ
אַחֲרַת שְׁשׁוּרָה עַל הָעוֹלָם,
וּבְלִילָהּ הַזֶּה יֵשׁ לָהֶם רוּחַ אַחֲרַת
קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה שִׂיּוּרְדַת לְבָנִים
קְדוּשִׁים, וְאוֹתָהּ רוּחַ נוֹשֶׁבֶת
מַעֲתִיק (הַקְּדוּשָׁה) כָּל הַעֲתִיקִים,
וְיוֹרְדַת לְתוֹךְ הַנְּקֻדָּה הַתַּחְתּוֹנָה
לְתַת לָהּ מְנוּחָה לְכָל. וְזֶה מִתְחַלֵּק
לְכָל הַצְּדָדִים, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וּבְשָׂאוֹתָם חֲכָמִים יוֹשְׁבִים

בְּאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה, הַרוּחַ
הָעֲלִיוֹנָה, צָרִיכִים לְשַׁמֵּשׁ אֶת
מִטָּתָם, שֶׁהַרוּחַ הַזֶּה מְמַשִּׁיכָה
אַחֲרֶיהָ לְמַטָּה אֶת כָּל אוֹתָן
נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, וְיוֹרְשִׁים
קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים בְּרוּחַ הַזֶּה
נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת לְבָנֵיהֶם כְּרֵאוּי.
בֵּינָן שֶׁהַרוּחַ הַזֶּה שׁוֹרָה עַל הָעוֹלָם,
כָּל הַרוּחוֹת הַרְעוּת וְכָל
הַמְקַטְרָגִים הַרְעִים הַסְּתַלְקוּ מִן
הָעוֹלָם, וְלֹא צָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל עַל
שְׁמִירָהּ, מִשּׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל שְׂמוּרִים

לַיְלָה וְתַתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. נִקְטָא
בִּימָמָא, וְיִהְיֶא בְּלִילָא. וְהַשְׂתָּא אָמַר מֶר
דְּזוּוּגָא אֲשַׁתְּכַח בְּהַאי לַיְלָא.

אָמַר, וְדַאי זְוִיגָא אֲשַׁתְּכַח בְּלִילָא דָא. מָאי
טַעמָא. בְּגִין דְּהַאי לַיְלָא, אֲפָרִישַׁת
נְשָׁמַתִּין לְכָל אֵינּוּן (דְּר"ה ע"א) חֲפִימִין, דִּינְדְעִין
רְזִין דְּחֲכָמָתָא. וְחַבּוּרָא, וְזוּוּגָא, לֹא אֲשַׁתְּכַח
בַּיּוֹמָא אַחֲרָא בְּכָל חֲדוּהָ, בְּלֹא עֲרֻבֹבָיָא (ס"א
אֵלֶּא בְּגִין דָּא) אַחֲרָא, כְּגוֹן דָּא. בְּגִין דְּאֵינּוּן נְשָׁמַתִּין
דְּפְלִיגַת, פְּלִיגַת לוֹן בְּחֲפִימִין, בְּצַדִּיקִים,
בְּחֲסִידֵי כְּדָקָא יְאוּת. (ס"א וְתוּ בְּכָל) וּבְכָל לַיְלָא
וְלַיְלָא, זְוִיגָא אֲשַׁתְּכַח וְדַאי. אֵימַתִּי בְּפְלִגּוֹת
לַיְלָא. וְהָא אוֹקִימָנָא. אָבֵל לֹא בְּכָל סְטָרִין
כְּהַאי זְוִיגָא.

וּבְגִין דָּא, חֲפִימִין דִּינְדְעִין רְזִין, בְּעֵינִין לְסַדְרָא
שְׂמוּשָׁא דְלַהוֹן, כְּהַאי לַיְלָא. מָאי
טַעמָא. בְּגִין דְּכָל יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא, אֵית לוֹן רוּחָא
אַחֲרָא דְשָׂרָא עַל עֲלָמָא, וּבְהַאי לַיְלָא אֵית
לוֹן רוּחָא אַחֲרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, דְּנַחֲתָא לְבָנֵי
קְדִישִׁין, וְהַהוּא רוּחָא נָשִׁיב מַעֲתִיקָא (נ"א קְדִישָׁא)
דְּכָל עֲתִיקִין, וְנַחֲתָא לְגוּ נְקוּדָה תַּתְּאָה, לְמִיּהֵב
כְּהַ נִיחָא לְכָלֵּא, וְדָא אַתְּפְלִיג לְכָל סְטָרִין,
לְעִילָא וְתַתָּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

וְכֵר אֵינּוּן חֲפִימִין, יְתַבִּין כְּהַהוּא רוּחָא
קְדִישָׁא, רוּחָא עֲלָאָה, בְּעָאן לְשַׁמֵּשָׁא
עֲרִסִייהוּ, דְּהַאי רוּחָא אֲמָשִׁיף אַבְתָּרִיהָ לְתַתָּא,
כָּל אֵינּוּן נְשָׁמַתִּין קְדִישִׁין, וְיִרְתִּין קְדִישִׁין
עֲלִיוֹנִין, כְּהַאי רוּחָא, נְשָׁמַתִּין קְדִישִׁין
לְבָנֵיהוֹן כְּדָקָא יְאוּת.

בֵּינָן דְּהַאי רוּחָא שָׂרָא עַל עֲלָמָא, כָּל רוּחִין
בִּישִׁין, וְכָל מְקַטְרָגִין בִּישִׁין, אֲסַתְּלָקוּ
מִעֲלָמָא וְלֹא בְּעֵינָן לְצַלָּאָה עַל נְטוּרָא, בְּגִין